

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 685/2022-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky 1 obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (vedenej pod sp. zn. [REDACTED]), a sťažovateľky 2 obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (vedenej pod sp. zn. Rvp [REDACTED]), zastúpených advokátskou kanceláriou Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, Bottova 2A, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Kubina, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 31K/25/2022 z 22. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Návrhu na dočasné opatrenie **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka 1 sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), svojho základného práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a svojho práva slobodne podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.
2. Sťažovateľka 2 sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. novembra 2022 domáha vyslovenia svojho základného práva vlastniť majetok a pokojne užívať majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.

3. Sťažovateľky zhodne navrhujú napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie, uložiť okresnému súdu predložiť nález ústavného súdu na zverejnenie v Obchodnom vestníku najneskôr nasledujúci pracovný deň po jeho doručení, priznať finančné zadostučinenie a náhradu trov konania. Návrhom na dočasné opatrenie podľa § 130 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“) sa domáhajú pozastavenia účinkov vyhlásenia konkurzu a uloženia povinnosti okresnému súdu, aby predložil uznesenie o pozastavení účinkov vyhlásenia konkurzu na zverejnenie v Obchodnom vestníku najneskôr nasledujúci pracovný deň po jeho doručení.

4. Dňa 15. novembra 2022 bol ústavnému súdu doručený podnet na spojenie vecí sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2. Uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 60/2022-6 z 23. novembra 2022 boli ústavné sťažnosti vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2377/2022 a sp. zn. Rvp 2538/2022 spojené na spoločné konanie s tým, že ďalej budú vedené pod sp. zn. Rvp 2377/2022.

5. Z ústavnej sťažnosti, ich príloh a vlastných zistení ústavného súdu vyplýva, že navrhovateľ – veriteľ [REDAKOVANÉ] (ďalej len „veriteľ“) 1. júna 2022 predložil okresnému súdu návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľky 1. Na základe veriteľského návrhu okresný súd uznesením č. k. 31K/25/2022 z 28. júna 2022 začal konkurzné konanie voči sťažovateľke 1. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 6. júla 2022. Sťažovateľka 1 (reagujúc na výzvu okresného súdu zo 7. júla 2022) vo svojom vyjadrení z 2. augusta 2022 poprela oprávnenosť pohľadávky veriteľa, ale zároveň konštatovala svoju platobnú neschopnosť, a to s ohľadom na existenciu viacerých záväzkov, výšku svojich záväzkov a výšku krytia týchto záväzkov. Okresnému súdu navrhla, aby návrh v celom rozsahu zamietol.

6. Následne sťažovateľka 1 10. augusta 2022 podala návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý okresný súd evidoval pod novou spisovou značkou sp. zn. 33K/44/2022. Podaním z 18. augusta 2022 sťažovateľka 1 upozornila okresný súd na pochybenie v konaní, ktoré malo spočívať v tom, že prebiehajú dve konkurzné konania voči totožnému dlžníkovi. Poukazujúc na § 14 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), navrhla, aby súd rozhodol o pristúpení nového účastníka, a to sťažovateľky 1 do konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 31K/25/2022. Zároveň žiadala, aby súd vydal uznesenie, ktorým vyhlásil konkurz na majetok dlžníka.

7. Dňa 21. septembra 2022 sa pred okresným súdom uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli prítomní sťažovateľka 1 a veriteľ. Sumarizujúc doterajší priebeh konkurzného konania, okresný súd spojil konania vedené pod sp. zn. 31K/25/2022 a sp. zn. 31K/44/2022 na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 31K/25/2022 (keďže nebolo možné rozhodnúť o pripustení dlžníka do konania, ktorý je účastníkom konkurzného konania). Vzhľadom na podanie dlžnickeho návrhu na vyhlásenie konkurzu okresný súd uviedol, že nie je potrebné osvedčovať platobnú schopnosť a že sa bude postupovať podľa ustanovení týkajúcich sa dlžnickeho návrhu.

8. Bezprostredne po vyhlásení uznesenia o spojení konkurzných konaní vedených na majetok sťažovateľky 1, okresný súd vydal uznesenie č. k. 31K/25/2022 z 22. septembra 2022, ktorým vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky podľa § 11 a nasl. zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

Napadnuté rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 187/2022 29. septembra 2022. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali 30. septembra 2022.

9. Sťažovateľka 2 je jediným akcionárom sťažovateľky 1 (a zároveň aj jej veriteľom). Vrchný súd v Prahe uznesením č. k. 4 VSPH 816/2021-A-249 z 13. októbra 2021 začal vo veci sťažovateľky 2 hlavné insolvenčné konanie (vedené v Českej republike). Uznesením Mestského súdu v Prahe č. k. MSPH 98 INS 723/2021-B-225 z 21. októbra 2021 jej bola povolená reorganizácia a priznané prednostné právo na zostavenie reorganizačného plánu. Okresný súd uznesením č. k. 35R/5/2021 z 10. januára 2022 rozhodol o začatí reštrukturalizačného konania voči sťažovateľke 2 a uznesením okresného súdu zo 7. júla 2022 povolil reštrukturalizáciu. Vzhľadom na vzájomné prepojenie sťažovateľiek do reorganizácie, resp. reštrukturalizácie sťažovateľky 2 má byť zahrnutá aj sťažovateľka 1 ako 100 % dcérska spoločnosť.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

10. Sťažovateľky zhodne tvrdia, že dôsledkom nesprávnej aplikácie práva okresným súdom (vydaním napadnutého rozhodnutia a postupom, ktorý smeroval k jeho vydaniu) došlo k porušeniu ich namietaných základných práv a slobôd. Odlišnosť spočíva v rozdielnom rozsahu namietaných práv (sťažovateľka 1 namieta porušenie práva na spravodlivý súdny proces, práva vlastníť majetok vrátane práva podnikat', sťažovateľka 2 namieta „len“ porušenie práva vlastníť majetok).

11. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľky 1 možno vydedukovať viacero argumentačných rovín; v prvej rovine opisuje interné okolnosti naznačujúce pochybenie predsedu predstavenstva (v okolnostiach tejto veci jediný člen štatutárneho orgánu, pozn.), ktoré viedli k vyhláseniu konkurzu na riadne fungujúcu obchodnú spoločnosť (uvedené indikuje zmienka o internom vyšetrovaní predsedu predstavenstva a o podanom trestnom oznámení z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, trestného činu poškodzovania veriteľa a trestného činu zavineného úpadku). V druhej rovine analyzuje nesprávny procesný postup okresného súdu v štádiu od vyhlásenia konkurzného konania až do vyhlásenia konkurzu na majetok sťažovateľky 1, v dôsledku ktorého jej bolo odňaté právo na podanie riadneho opravného prostriedku. Na pozadí oboch rovín vyčnieva želanie sťažovateľky, aby v dôsledku kasačného zásahu ústavného súdu mohla v konkurznom konaní pred okresným súdom osvedčiť svoju platobnú schopnosť, a tak zvrátiť negatívne dôsledky v majetkovej sfére a v oblasti podnikania (zánik povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov).

12. Nesprávny procesný postup okresného súdu mal spočívať v tom, že okresný súd svojvoľne, bez akejkoľvek zákonnej opory pretransformoval konkurzné konanie začaté na návrh veriteľa (v zmysle § 19 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) na konkurzné konanie na návrh dlžníka (v zmysle § 18 zákona o konkurze a reštrukturalizácii). Zákon o konkurze a reštrukturalizácii (ani súdna prax a odborná literatúra) výslovne nerieši situáciu, ako má súd postupovať v prípade kolízie návrhov na začatie konkurzného konania podaných na návrh veriteľa a neskôr aj dlžníka. Sťažovateľka 1 mala na základe výzvy na vyjadrenie (zo 7. júla 2022) a na základe predvolania na pojednávanie (z 23. augusta 2022) legitímne očakávanie, že súd bude preskúmavať hmotnoprávne podmienky na vyhlásenie konkurzu. Osvedčiť platobnú schopnosť (vyjadrením na výzvu, na pojednávaní, pozn.) mohol len jediný člen štatutárneho orgánu, ktorý bol oprávnený

konat' v mene spoločnosti, t. j. sťažovateľky 1, keďže v konkurznom konaní na základe veriteľského návrhu neplatí nevyvrátiteľná domnienka, že úpadca je platobne neschopný. *Aj keby* na prieskumnom pojednávaní dlžník neosvedčil platobnú neschopnosť (či už svojou nečinnosťou alebo priznaním platobnej neschopnosti) a *aj keby* na prieskumnom pojednávaní predseda predstavenstva sám podal návrh na vyhlásenie konkurzu, nič to nemení na tom, že ide o vykonanie veriteľského návrhu. Okresný súd mal v konaní postupovať podľa § 19 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, vykonať dokazovanie o platobnej neschopnosti dlžníka a najmä poučiť o možnosti podal odvolanie. Sťažovateľka ďalej tvrdí, že okresný súd nemal spojiť konkurzné konanie na základe návrhu veriteľa s konkurzným konaním na základe neskoršieho návrhu dlžníka, pretože tomu bráni § 14 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

13. Sťažovateľku 2 ako jedinú akcionárku sťažovateľky 1 zasiahlo napadnuté uznesenie okresného súdu predovšetkým v majetkovej sfére. Ťažisko jej sťažostnej argumentácie tak spočíva v popísaní jednotlivých negatívnych dôsledkov a zásahov do samotnej podstaty vlastníckeho práva (porušenie práva na ochranu vlastníckeho práva k akciám, odňatie práva na podiel na zisku, odňatie práva na podiel na riadení spoločnosti a odňatie práva na výťažok z predaja akcií spoločnosti). Keďže k vyhláseniu a realizovaniu konkurzu na majetok spoločnosti, ktorej akcie vlastní, došlo bez splnenia predpokladov na vyhlásenie konkurzu, takýto zásah do vlastníckeho práva absentuje legitímny cieľ, a preto neprejde testom proporcionality.

14. Sťažovateľky svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú tým, že samotné zrušenie napadnutého rozhodnutia nie je dostatočnou nápravou, a to z dôvodu nepripustenia riadneho opravného prostriedku, keďže jeho účinky nastali deň nasledujúci po jeho zverejnení v Obchodnom vestníku. Na podporu svojho tvrdenia uvádzajú ďalšie mimoriadne závažné účinky vyhlásenia konkurzu (zánik povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, pokles hodnoty aktív spoločnosti a pod.).

15. Sťažovateľky žiadajú ústavný súd, aby využil inštitút dočasného opatrenia v zmysle § 130 zákona o ústavnom súde a pozastavil účinky vyhlásenia konkurzu, keďže podmienky sú splnené a jeho uloženie je dokonca žiaduce, nielen z dôvodu ochrany základných práv a slobôd sťažovateľiek, ale aj z dôvodu ochrany verejného záujmu či už veriteľov sťažovateľky, alebo, naopak, jej dlžníkov – spotrebiteľov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

16. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky 1 je tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru), porušenie vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu), porušenie základného práva podnikat' (čl. 35 ods. 1 ústavy) uznesením okresného súdu o vyhlásení konkurzu v režime podľa § 18 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Sťažovateľka 2 akcentuje porušenie vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu) v dôsledku napadnutého uznesenia okresného súdu.

III.1. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením okresného súdu sťažovateľkou 1:

17. Ústavný súd v zásade nie je oprávnený preskúmať rozhodnutia a postupy všeobecných súdov aplikujúcich podústavné právo na úrovni zákonných noriem. Všeobecné súdy sú však povinné aplikovať podústavné právo v súlade s ústavou a ústavnými princípmi. Pokiaľ výklad podústavného práva je v rozpore s ústavou a ústavnými princípmi, ústavný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný zasiahnuť do rozhodnutí či postupov všeobecných súdov. Ústavný súd je oprávnený zasiahnuť len vtedy, ak je konanie, rozhodovanie či postup všeobecných súdov zjavne (i) neodôvodnený, (ii) arbitrárny alebo (iii) interpretácia podústavného práva smeruje k prehnanému formalizmu (I. ÚS 24/00, I. ÚS 15/01, III. ÚS 53/02, II. ÚS 348/08, I. ÚS 301/06, I. ÚS 88/07, III. ÚS 153/2020, III. ÚS 117/2021).

18. Ako to vyplýva z chronológie konania, ako aj zo záhlavia uznesenia o začatí konkurzného konania, je nepochybné, že konkurzné konanie sa začalo na návrh veriteľa. Okresný súd tak v *začiatkovej fáze* konkurzného konania postupoval podľa § 19 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a z pohľadu práva na spravodlivý proces umožnil sťažovateľke 1 v pozícii dlžníka preukázať svoju platobnú schopnosť, a to prostredníctvom výzvy na vyjadrenie a vypočítania na verejnom pojednávaní. Pretože v priebehu konkurzného konania podala sťažovateľka 1 návrh na vyhlásenie konkurzu, okresný súd na uskutočnenom pojednávaní (po spojení vecí na spoločné konanie) pokračoval v konkurznom konaní podľa ustanovení týkajúcich sa dlžníckeho návrhu, dôvodiac to tým, že dlžnícky návrh má prednosť (bod 3 napadnutého uznesenia). V posudzovanom prípade sa sporným javí procesný postup okresného súdu v *záverečnej fáze* konkurzného konania, ktorý vyústil do vydania uznesenia o vyhlásení konkurzu v režime podľa § 18 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, čo v podstatnom predstavuje kľúčovú sťažnostnú námietku v kontexte odňatia práva na podanie riadneho opravného prostriedku a odňatia možnosti preukázať svoju platobnú schopnosť.

19. Sťažovateľka 1 sa na jednej strane (prostredníctvom ústavnej sťažnosti) dovoľáva uplatnenia kasačnej právomoci ústavným súdom, aby mohla v konkurznom konaní preukázať svoju platobnú schopnosť, no na strane druhej v samotnom konkurznom konaní (ktoré predchádzalo podaniu ústavnej sťažnosti, pozn.) na preukázanie platobnej schopnosti rezignovala (vo vyjadrení z 2. augusta 2022 síce poprela oprávnenosť pohľadávky veriteľa, no deklarovala stav platobnej neschopnosti), čo následne viedlo k podaniu (dlžníckeho) návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok 10. augusta 2022. Jej presvedčenie o porušení jej legitímneho očakávania, že súd bude preskúmať hmotnoprávne podmienky na vyhlásenie konkurzu, hoci podala návrh na vyhlásenie konkurzu, nemá žiaden logický rozmer k napadnutému uzneseniu súdu, z ktorého by bolo možné vyvodit' jeho svojvoľnosť a následne aj rozpor s namietaným porušením základných práv sťažovateľky 1.

20. K námietke sťažovateľky 1 o svojvoľnosti transformovania konkurzného konania na základe návrhu veriteľa do konkurzného konania na základe návrhu dlžníka ústavný súd zastáva názor o ústavnej udržateľnosti napadnutého uznesenia, v prospech ktorého svedčí najmä aplikácia *logického* výkladu (prihliadajúc na význam a obsah právnej normy), *teleologického* výkladu (prihliadajúc na účel právnej normy) a tiež *systematického* výkladu (prihliadajúc na usporiadanie jednotlivých právnych inštitútov, právneho predpisu ako celku či v rámci jednotlivého odvetvia

práva) príslušných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii (najmä § 11, § 18, § 19), z ktorých vyplýva prednosť dlžníckeho návrhu na vyhlásenie konkurzu, a to aj v prípade kolízie návrhov na začatie konkurzného konania podaných na návrh veriteľa a neskôr aj dlžníka.

21. Ústavný súd v tomto kontexte zdôrazňuje, že dlžník je v prvom rade osobou oprávnenou na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, keďže je v pozícii subjektu záväzkového vzťahu, ktorý je povinný splniť záväzok veriteľovi. Dlžník je najlepšie informovaný o tom, či mu úpadok hrozí, alebo už je v úpadku. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 3 ods. 1 ustanovuje fikciu, podľa ktorej ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, je v úpadku. Táto fikcia vychádza z toho, že dlžník by nepodával návrh na vyhlásenie konkurzu, ak by k tomu nebol ekonomicky donútený. Naproti tomu veriteľ je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu len za predpokladu, že dôvodne možno predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka v zmysle § 11 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. (Ďurica, M. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 4. vydanie.* Praha : C. H. Beck, 2021. s. 57).

22. Keďže pri dlžníckom návrhu zákon o konkurze a reštrukturalizácii považuje úpadok za daný, nie je potrebné ani účelné, či efektívne, aby preukazoval svoju platobnú schopnosť, a ani ho poučovať o možnosti vyhlásiť konkurz, keď o to sám žiada.

23. Ústavný súd je pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný dôvodmi, ktoré uvádza sťažovateľka 1, pričom z týchto nevyplýva žiaden argument smerujúci k tomu, že by napadnuté rozhodnutie bolo v rozpore so základným právom sťažovateľky 1 podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

24. Napadnuté uznesenie okresného súdu, ako aj tomuto rozhodnutiu predchádzajúce konkurzné konanie nie je výsledkom svojvoľného či nesprávneho procesného postupu, ale nevyhnutným následkom podania dlžníckeho návrhu na vyhlásenie konkurzu. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľky 1 podľa § 18 zákona o konkurze a reštrukturalizácii bez možnosti podať opravný prostriedok v okolnostiach tejto konkrétnej veci nemožno považovať za rozporný s namietanými základnými právami.

25. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľky 1 podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a uznesením okresného súdu nie je príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala porušenie označených práv a možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol s poukazom na § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.2. K namietanému porušeniu vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu) napadnutým uznesením okresného súdu sťažovateľkou 1 a sťažovateľkou 2 a základného práva slobodne podnikat' (čl. 35 ods. 1 ústavy) sťažovateľkou 1:

26. Pokiaľ sťažovateľka 2 ústavnou sťažnosťou namieta porušenie len čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením okresného súdu, je potrebné vychádzať zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 301/07, I. ÚS 576/2020), ktorej súčasťou je aj právny názor, že všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym

porušovateľom základných práv a slobôd hmotného charakteru, ku ktorým patrí aj základné právo vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 ústavy, ak toto porušenie nevyplýva z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavno-procesné princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na to, že sťažovateľka nenamietala ústavnou sťažnosťou aj porušenie základných práv podľa čl. 46 až 48 ústavy, nemožno uvažovať ani o prípadnom porušení základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy či čl. 1 dodatkového protokolu (m. m. IV. ÚS 326/07, IV. ÚS 278/2010).

27. Vo vzťahu k označeným právam ústavný súd uvádza, že sťažovateľka 1 porušenie týchto článkov namietala v kontexte s tvrdeným porušením už uvedených práv na spravodlivý proces, s ktorým sa ústavný súd nestotožnil. Z tohto dôvodu nebolo možné prisvedčiť ani následnému porušeniu základných práva sťažovateľky 1 označených v tomto bode. Práve s ohľadom na argumentačné prepojenie oboch uvedených obsahových častí ústavnej sťažnosti nemohlo v dôsledku absencie porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie dôjsť ani k porušeniu sťažovateľkami označeného práva vlastníť majetok a práva na podnikanie, a preto aj v tejto časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

28. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľiek uvedenými v petite nezaoberal, keďže ich posudzovanie je viazané na vyslovenie porušenia označených práv a slobôd, k čomu v tomto prípade nedošlo. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nemohol vyhovieť ani návrhu sťažovateľiek na dočasné opatrenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2022

Miloš Maďar
predseda senátu